

Sygn. akt V K 37/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2020 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym

w składzie :

Przewodniczący: sędzia SO Małgorzata Wasylczuk

Sędzia: SO Piotr Goćłowski

Ławnicy: Danuta Troszczyńska, Ewa Dominiak, Grzegorz Kobylski

Protokolant: Magdalena Lewandowska – Rosa, Aleksandra Pszczołkowska

w obecności **Prokuratora** Piotra Stawickiego

po rozpoznaniu w dniach 07 maja, 25 czerwca, 08 lipca, 17 grudnia 2020 roku

sprawy:

K. S. (1) z domu Ł.

urodzonego (...) w G.

syna M. i E. z domu D.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 19 lipca 2019 roku w Z., pow. (...), woj. (...), w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia, w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie w postaci zemsty na żonie J. S. za wyprowadzenie się i powrót do domu rodzinnego, usiłował zabić I. S. w ten sposób, że usiłował zadać jej cios nożem o dwustronnie ostrzonym ostrzu długości 9 centymetrów w klatkę piersiową, następnie przewrócił pokrzywdzoną na ziemię i przytrzymując pokrzywdzoną lewą ręką i nogami w dalszym ciągu zadawał ciosy w kierunku klatki piersiowej oraz w kierunku szyi przyciągając I. S. ręką za głowę w kierunku nastawionego w stronę szyi noża, powodując u niej obrażenia ciała w postaci rany ciętej ramienia lewego o długości 7 centymetrów z przecięciem omięsnej zewnętrznej mięśnia dwugłowego ramienia, płytkiej rany ciętej o długości 3 centymetry na piersi lewej, zasinienia prawego ramienia o wymiarach 3x3 centymetry, masywnych zasinień, krwiaków, ran tłuczonych i zadrapań na bocznej powierzchni lewego podudzia w okolicy stawu skokowego oraz na górnej powierzchni podudzia lewego, zasinień na powierzchni przyśrodkowej podudzia lewego, zasinień na obu kolanach, niewielkiego zasinienia wokół oczodołu lewego i wyboczyny krwawej na powiece górnej lewej, stanowiących naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, przy czym do osiągnięcia skutku nie doszło z uwagi na obronę pokrzywdzonej i interwencję J. S.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 2 pkt 3 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

2. w okresie nie później niż od stycznia 2018 roku do 18 lipca 2019 roku w Z., pow. (...), woj. (...), znęcał się na żonę J. S. psychicznie w ten sposób, że wszczynał awantury, podczas których uderzał siekierą w przedmioty pokrzywdzonej, izolował J. S. od rodziców zabraniając jej kontaktów osobistych i telefonicznych, krytykował, zabraniał kontaktów z innymi osobami, kontrolował wychodzenie pokrzywdzonej z domu, wielokrotnie groził zabójstwem rodziców w przypadku odejścia od niego, groził pozbawieniem życia J. S. w czasie kłótni, a także znęcał się fizycznie poprzez

podduszanie ręką, a w dniu 17 lipca 2019 roku poprzez ukłucie igłą strzykawki w pośladek, a następnie rzucenie na łóżko i usiłowanie wbicia w klatkę piersiową igły strzykawki i wstrzyknięcia adrenaliny, do czego nie doszło w skutek ucieczki pokrzywdzonej,

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego **K. S. (2)**, w ramach czynu zarzucanego mu **w punkcie 1**, uznaje za winnego tego, że w dniu 19 lipca 2019 roku w Z., pow. (...), woj. (...), w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia I. S. usiłował zadać jej cios w klatkę piersiową nożem o dwustronnie ostrzonym ostrzu długości 9 centymetrów, przewrócił ją na ziemię i przytrzymując lewą ręką oraz nogami w dalszym ciągu kierował ciosy w klatkę piersiową oraz szyję, przyciągał I. S. ręką za głowę w kierunku nastawionego w stronę szyi noża i spowodował u niej obrażenie ciała w postaci rany ciętej ramienia lewego o długości 7 centymetrów z przecięciem omięsnej zewnętrznej mięśnia dwugłowego ramienia, stanowiące naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, przy czym skutku w postaci śmierci I. S. nie osiągnął z uwagi na obronę pokrzywdzonej i interwencję J. S., to jest za winnego popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje go, zaś na mocy art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu **karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;**

II. na mocy art. 44 § 2 k.k. orzeka przypadek noża opisanego w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. 2 na karcie 505 akt sprawy;

III. oskarżonego **K. S. (2)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu **w punkcie 2** i za to na mocy art. 207 § 1 k.k. skazuje go na **karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

IV. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych kar jednostkowych wymierza **K. S. (2) karę łączną 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności;**

V. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza K. S. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 lipca 2019 r. godz. 18:00 do dnia 20 lipca 2019 r. godz. 1:20 i od dnia 26 lipca 2019 r. godz. 14:00 do dnia 21 grudnia 2020 r.;

VI. na mocy art. 230 § 2 k.p.k. nakazuje zwrócić dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 505 – 506 akt sprawy pod poz. 1, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 16 – K. S. (2), pod poz. 5 – I. S., zaś opisany pod poz. 17 nakazuje pozostawić w aktach sprawy;

VII. zasądza od oskarżonego K. S. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 11.427,39 złotych tytułem częściowego poniesienia kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 37/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
7.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. S. (2)	W dniu 19 lipca 2019 roku w Z., pow. (...), woj. (...), w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia I. S. usiłował zadać jej cios w klatkę piersiową nożem o dwustronnie ostrzonym ostrzu długości 9 centymetrów, przewrócił ją na ziemię i przytrzymując lewą ręką oraz nogami w dalszym ciągu kierował ciosy w klatkę piersiową oraz szyję, przyciągał I. S. ręką za głowę w kierunku nastawionego w stronę szyi noża i spowodował u niej obrażenie ciała w postaci rany ciętej ramienia lewego o długości 7 centymetrów	

		z przecięciem omięsnej zewnętrznej mięśnia dwugłowego ramienia, stanowiące naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, przy czym skutku w postaci śmierci I. S. nie osiągnął z uwagi na obronę pokrzywdzonej i interwencję J. S..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 19 lipca 2019 r. K. S. (2) przebywał w Z., w mieszkaniu przy ul. (...). Był on wówczas pod wpływem alkoholu. Stężenie alkoholu we krwi K. S. (2) wynosiło wówczas co najmniej 1,35 mg/l.</p> <p>Na posesję przyjechały jego żona J. S. oraz teściowa I. S..</p> <p>J. S. przywiozła rzeczy należące do K. S. (2), a znajdujące się w mieszkaniu przy ul. (...). J. S. część przywiezionych rzeczy sama wniosła do mieszkania, w którym przebywał K. S. (2). Gdy I. S. zaproponowała córce swoją pomoc, ta zapytała K. S. (2), czy jej matka może się czuć bezpiecznie. J. S. skierowała to pytanie, pamiętając o tym, że K. S. (2) groził żonie zabójstwem rodziców, gdy ta wyprowadzi się do nich. K. S. (2) odpowiedział, że I. S. może wejść.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania I. S. - częściowo zeznania J. S. - materiał poglądowy - protokół oględzin miejsca - protokoły zatrzymania rzeczy - częściowo wyjaśnienia oskarżonego - protokół badania trzeźwości - częściowo zeznania M. G. - częściowo zeznania R. S. (1) - częściowo zeznania B. D. - opinia z zakresu badań genetycznych - opinia biegłego - opinia sądowo – psychiatryczna wraz z dokumentacją medyczną 	<ul style="list-style-type: none"> k. 7-9, 44-47, 668-672 k. 17-19, 51-56, 662-668 k. 175 - 180 k. 5-6 k. 57 – 59, 84 – 86, 87 - 89 k. 80-83, 101-102, 659 k. 168 k. 203-205, 706 – 708 k. 149 – 151, 674- 676 k.31 – 32, 320 – 322, 703-705 k. 300- 307 k. 30 k. 354, 368 – 374, 379 – 389, 391 – 466, 712- 715 	

I. S. wzięwszy z samochodu przedmioty należące K. S. (2), stanęła w progu mieszkania. K. S. (2), gdy zobaczył I. S., wyciągnął z pochwy nóż o długości 9 cm, podniósł go i podszedł do I. S.. Krzyczał, nie artykułując przy tym żadnych słów, próbował wbić nóż w jej klatkę piersiową.

I. S. broniła się przed atakiem, także głośno krzycząc. I. S. cofnęła się i znalazłszy się za progiem mieszkania upadła. K. S. (2) również przewrócił się na ziemię i w dalszym ciągu próbował wbić nóż w klatkę piersiową I. S.. W trakcie szamotaniny próbował przyciągnąć ręką szyję I. S. w kierunku ostrza noża. W pewnym momencie ugodził nożem I. S. w lewe ramię, powodując ranę ciętą o długości 7 cm z przecięciem omięsnej zewnętrznej mięśnia dwugłowego ramienia.

K. S. (2) w dalszym ciągu próbował wbić nóż w klatkę piersiową I. S.. Widząc całą sytuację, J. S. krzyczała do matki, aby starała się oswobodzić. W pewnym momencie odciągnęła i przytrzymała K. S. (2) tak, by jej matka I. S. mogła się oswobodzić

I. S. uciekła, wsiadła do samochodu i sama odjechała na posesję przy ul. (...) w Z., gdzie

<p>znajdował się jej mąż R. S. (1). Tam przybyła karetka pogotowia. Ratownicy medyczni opatrzyli ranę i zabrali I. S. na SOR.</p> <p>Obrażenie ciała w postaci rany ciętej ramienia lewego o długości 7 centymetrów z przecięciem omięsnej zewnętrznej mięśnia dwugłowego ramienia, którego doznała I. S. stanowiło naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni.</p> <p>K. S. (2) w chwili popełnienia czynu był w stanie rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem</p>			
<p>1.1.2.</p>	<p>K. S. (2)</p>	<p>W okresie nie później niż od stycznia 2018 roku do 18 lipca 2019 roku w Z., pow. (...), woj. (...), znęcał się na żonę J. S. psychicznie w ten sposób, że wszczynał awantury, podczas których uderzał siekierą w przedmioty pokrzywdzonej, izolował J. S. od rodziców zabraniając jej kontaktów osobistych i telefonicznych, krytykował, zabraniał kontaktów z innymi osobami, kontrolował wychodzenie pokrzywdzonej z domu, wielokrotnie groził zabójstwem rodziców w przypadku odejścia od niego, groził pozbawieniem życia J. S. w czasie kłótni, a także znęcał się fizycznie poprzez podduszanie ręką,</p>	

		a w dniu 17 lipca 2019 roku poprzez ukłucie igłą strzykawki w pośladek, a następnie rzucenie na łóżko i usiłowanie wbicia w klatkę piersiową igły strzykawki i wstrzyknięcia adrenaliny, do czego nie doszło w skutek ucieczki pokrzywdzonej.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W okresie od czerwca 2015 r. K. S. (2) pozostawał w związku małżeńskim z J. S.. Początkowo zamieszkiwali oni w domu rodzinnym J. S. w K. przy ul. (...).</p> <p>Następnie wynajęli mieszkanie w Z. przy ul. (...), gdzie zamieszkiwali około trzech lat. Następnie wynajęli mieszkanie w Z. przy ul. (...).</p> <p>K. S. (2) nie podejmował żadnej pracy, ani też w żaden sposób nie dążył do partycypowania w kosztach utrzymania rodziny. Pozostawał na utrzymaniu J. S.. Nadużywał leków i alkoholu. Odmawiał podjęcia leczenia i terapii. Bardzo rzadko opuszczał mieszkanie.</p> <p>W okresie nie później niż od stycznia 2018 roku do 18 lipca 2019 roku K. S. (2), będąc niezadowolonym z próśb kierowanych przez żonę,</p>	<p>- zeznania J. S.</p> <p>częściowo zeznania R. S. (2)</p> <p>częściowo zeznania R. S. (1)</p> <p>- częściowo zeznania I. S.</p> <p>- częściowo zeznania M. G.</p> <p>- częściowo zeznania Z. M.</p> <p>protokół oględzin wraz z fotografiami</p>	<p>k. 17-19, 51-56, 662-668</p> <p>k.184 – 186, 672 - 674</p> <p>k. 149 – 151, 674 - 676</p> <p>k. 44 – 47, 668 – 672</p> <p>k. 203 – 205, 706 – 708</p> <p>k. 296 – 297, 705 – 706</p> <p>k. 470 - 493</p>	

aby podjął pracę i terapię, wszczynął wobec żony J. S. awantury, a w czasie jednej z nich podduszał ją za szyję. Wymagał, aby żona cały swój czas poświęcała jemu. Izolował więc J. S. od rodziców i znajomych, zabraniając kontaktów osobistych i telefonicznych, a w przypadku podejmowania próby takich kontaktów wyrażał swoją dezaprobatę.

K. S. (2) krytykował i kontrolował wychodzenie J. S. z domu, w tym także wychodzenie do pracy. Groził J. S. zabójstwem jej oraz jej rodziców, w szczególności w sytuacji, gdyby zdecydowała się od niego odejść. Używał do tego obrazów filmu „(...)”, wiedząc, że żona zna treść tego filmu.

W trakcie jednej z awantur K. S. (2) uderzał siekierą w kartony z rzeczami osobistymi należącymi do J. S..

W dniu 17 lipca 2019 r. K. S. (2) ukłuł J. S. igłą strzykawki w pośladek, po czym rzucił ją na łóżko i usiłował wbić igłę strzykawki w klatkę piersiową oraz wstrzyknąć jej adrenalinę, co jednak nie nastąpiło wskutek ucieczki J. S.

K. S. (2) w czasie popełnienia przestępstwa był w stanie rozpoznać jego znaczenie i

pokierować swoim postępowaniem.			
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	K. S. (2)	<p>W dniu 19 lipca 2019 roku w Z., pow. (...), woj. (...), w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia I. S. usiłował zadać jej cios w klatkę piersiową nożem o dwustronnie ostrzonym ostrzu długości 9 centymetrów, przewrócił ją na ziemię i przytrzymując lewą ręką oraz nogami w dalszym ciągu kierował ciosy w klatkę piersiową oraz szyję, przyciągał I. S. ręką za głowę w kierunku nastawionego w stronę szyi noża i spowodował u niej obrażenie ciała w postaci rany ciętej ramienia lewego o długości 7 centymetrów z przecięciem omięsnej zewnętrznej mięśnia dwugłowego ramienia, stanowiące naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, przy czym skutku w postaci śmierci I. S. nie osiągnął z uwagi na obronę pokrzywdzonej i interwencję J. S..</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Spowodowanie u I. S. obrażeń w postaci płytkiej rany ciętej o długości 3 centymetry na piersi lewej, zasinienia prawego ramienia o wymiarach 3x3 centymetry, masywnych zasinień, krwiaków, ran tłuczonych i zadrapań na bocznej powierzchni lewego podudzia w okolicy stawu skokowego oraz na górnej powierzchni podudzia lewego, zasinień na powierzchni przyśrodkowej podudzia lewego, zasinień na obu kolanach, niewielkiego zasinienia wokół oczodołu lewego i wybroczyny krwawej na powiece górnej lewej.	- dokumentacja medyczna i zdjęcia - opinia biegłego	k. 12 – 16, 48 - 49 k. 30	
7.Ocena DOWODÓW			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia oskarżonego częściowo zasługują na wiarę, a mianowicie w zakresie w jakim przyznał się do uczestnictwa w zdarzeniu polegającym na ataku I. S.. W tej części wyjaśnienia oskarżonego korespondują z pozostałym materiałem	

		dowodowym. Oskarżony przecież co do zasady nie negował przebiegu zdarzenia w dniu 17 lipca 2019 r., a jedynie warstwę motywacyjną, tj. powody, dla których zaatakował I. S. przy użyciu noża.
zeznania I. S. zeznania J. S. zeznania B. D.	<p>Oceniając zeznania I. S., J. S. i R. S. (1) stwierdzić należy, iż mimo faktu, że I. i J. S. są osobami pokrzywdzonymi, to w ich relacjach nie dostrzega się tendencji do bezpodstawnego obciążania oskarżonego. Każda z wymienionych osób przedstawia spostrzeżone i zapamiętane okoliczności zdarzeń. Świadek I. S. opisała dość szczegółowo przebieg wydarzeń z 19 lipca 2019 r. Opis ten koresponduje z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a zwłaszcza zeznaniami świadków J. S. i B. D., a także dowodami z dokumentów, w tym w szczególności dowodami z opinii biegłych. Relacje świadka są także wewnętrznie spójne. Wiarygodności tych zeznań w żadnym razie nie podważają drobne różnice, które są oczywistym efektem dynamiki zdarzenia i towarzyszących mu emocji.</p> <p>Zeznania J. S. korespondują z</p>	

zeznaniami I. S. oraz B. D., a także dowodami z dokumentów. W ocenie sądu świadek zeznawała szczerze, zrelacjonowała wydarzenia zgodnie z ich rzeczywistym przebiegiem, uwzględniając możliwość spostrzegania i zapamiętywania zdarzenia, które było dla niej z pewnością traumatyczne. Na wiarygodność zeznań świadka nie wpływa to, że po 19 lipca 2019 r. korzystała z pomocy psychiatrycznej, w ramach której zażywała również środki farmakologiczne oraz łącząca ją relacja z oskarżonym. Zeznania złożone na rozprawie korespondują z zeznaniami złożonym w postępowaniu przygotowawczym. Charakteryzuje je tylko większa świadomość relacji, jaka łączyła ją z oskarżonym, a która to świadomość wynika z wiedzy uzyskanej w toku wizyt u psychiatry (vide - k. 668 - syndrom dorosłego dziecka alkoholika).

Zeznania świadka jako osoby obcej dla stron postępowania nie wzbudziły wątpliwości sądu co do ich autentyczności. Złożone zostały w sposób szczerzy, w zgodzie z tym, co zaobserwowała, znajdując przed budynkiem przy ul. (...) w Z.. Należy wskazać,

	<p>że zeznania świadka nie są identyczne co do szczegółów w porównaniu do zeznań I. S. i J. S., ale świadczy to tym bardziej o ich wiarygodności. Jeszcze raz bowiem podkreślić należy, że każda z tych osób opisywała zdarzenie z własnej perspektywy, zarówno jak chodzi o faktyczne postrzeganie rzeczywistości, jak i stan emocjonalny.</p>		
	<p>zeznania R. S. (1) zeznania M. G.</p>	<p>Zeznania R. S. (1) mają charakter uzupełniający, albowiem wiedzę o tym, co wydarzyło się na posesji przy ul. (...), świadek powziął z relacji żony, a potem córki.</p> <p>Zeznania świadka także mają charakter uzupełniający, gdyż podobnie jak R. S. (1) wiedzę o zdarzeniu, mającym miejsce przy ul. (...) nabyła ze słyszenia.</p>	
	<p>opinia sądowo-lekarska</p>	<p>Z opinii sądowo-lekarskiej sporządzonej przez biegłego M. R. wynika, że I. S. w wyniku zdarzenia doznała obrażenia ciała w postaci rany ciętej ramienia lewego o długości 7 centymetrów z przecięciem omięsnej zewnętrznej mięśnia dwugłowego ramienia. Według biegłego obrażenie to narusza czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni. Obrażenie to</p>	

		<p>mogło powstać w mechanizmie opisanym przez pokrzywdzoną.</p> <p>Sąd uznał powyższą opinię za pełnowartościowy dowód, zasługujący na danie mu wiary. Opinia nie jest szczególnie obszerna, ale sporządzona została w oparciu o wskazania wiedzy i nauki, w sposób zgodny z przepisami postępowania karnego. Jest ona jasna, konkretna i nie zawiera sprzeczności.</p>	
	<p>opinie</p>	<p>Warunki osobiste i zdrowotne oskarżonego K. S. (2), spowodowały, że dla właściwej prawnokarnej oceny zachowania oskarżonego znaczenie miały opinie biegłych psychiatrów i psychologów.</p> <p>Biegli, po przeprowadzeniu obserwacji i badania oskarżonego nie stwierdzili objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, rozpoznali uzależnienie mieszane oraz zaburzenia osobowości. Stan ten w odniesieniu do zarzucanych oskarżonemu czynów nie znosił, ani nie ograniczał zdolności rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.</p> <p>Z opinii sądowo – psychologicznej wynika, że ogólna sprawność intelektualna oskarżonego</p>	

		<p>mieści się na poziomie inteligencji powyżej przeciętnej. Oskarżony ujawnia dysocjalne zaburzenia osobowości. Brak psychologicznych wskaźników istnienia organicznego uszkodzenia (...).</p> <p>Sąd uznał opinie pisemne, a także ustne uzupełniające za pełnowartościowe dowody, zasługujące na danie im wiary. Opinie sporządzone zostały, bowiem w oparciu o wskazania wiedzy i nauki, w sposób zgodny z przepisami postępowania karnego. Są one jasne, rzetelne, szczegółowe i nie zawierają sprzeczności.</p> <p>Na szczególne podkreślenie zasługuje także i to, że stan zdrowia psychicznego oskarżonego badany był w sposób kompleksowy, również przy wykorzystaniu badań służących ocenie diagnostycznej (...) oraz po konsultacji neurologicznej.</p>	
	<p>kwestionariusz wywiadu środowiskowego</p>	<p>Z zebranych informacji na potrzeby wywiadu środowiskowego wynika, że oskarżony zamieszkiwał z żoną pod adresem Z., ul. (...). Bardzo rzadko wychodzili z domu. Oskarżony nie pracował, dom utrzymywała żona. W miejscu zamieszkania</p>	

		<p>nie odnotowano awantur. Nikt ich nie odwiedzał w tym mieszkaniu. Oskarżony nie był znany miejscowej Policji.</p> <p>Sąd uznał przeprowadzony w niniejszej sprawie wywiad środowiskowy za pełnowartościowy dowód w sprawie. Wnioski w nim zawarte znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.</p>	
	<p>pozostałe opinie</p>	<p>W przedmiotowej sprawie została również sporządzona opinia na podstawie przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej, z której wynika, że na powierzchni pochwy noża ujawniono ślady biologiczne pochodzące od K. S. (2). Na ostrzu noża oraz na odzieży I. S. ujawniono krew I. S.. Stwierdzono także obecność krwi I. S. na przedniej powierzchni spodni zatrzymanych od K. S. (2).</p> <p>Sąd uznał powyższą opinię za pełnowartościowy dowód, zasługujący na danie mu wiary. Opinia sporządzona została w oparciu o wskazania wiedzy i nauki, w sposób zgodny z przepisami postępowania karnego. Jest ona jasna, rzetelna, szczegółowa i nie zawiera sprzeczności.</p>	

	pozostałe dokumenty	Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować wiarygodność pozostałych dokumentów, które zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez uprawnione osoby, zaś ich treść nie budzi wątpliwości.	
1.1.2.	<p>zeznania J. S.</p> <p>zeznania R. S. (2)</p> <p>zeznania R. S. (1)</p> <p>zeznania I. S.</p> <p>zeznania M. G.</p>	<p>Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom J. S., która w szczerzy i logiczny sposób opisała relacje małżeńskie z oskarżonym. Pokrzywdzona na miarę pamięci odtworzyła zachowania K. S. (2) względem niej w czasie trwania związku małżeńskiego, nie zatajając żadnych okoliczności, nawet tych, które mogłyby być niekorzystne dla niej. W relacjach świadka brak jest jakichkolwiek tendencji do bezpodstawnego obciążania oskarżonego, albo uwypuklania negatywnych zachowań. Świadek szczerze zeznała o tym, że korzysta z terapii, a nadto, że dzięki tej terapii zrozumiała – jako dorosłe dziecko alkoholika, swoje reakcje na zachowania męża. Zeznania świadka J. S. korespondują z zeznaniami rodziców R. i I. S., stryja R. S. (2), świadka M. G., a także funkcjonariuszy Policji S. K. i P. B..</p>	

		<p>Sąd dał wiarę zeznaniom R. S. (1), I. S., R. S. (2), M. G., S. K. i P. B..</p> <p>Żadna z tych osób właściwie nie była naocznym świadkiem zdarzeń opisywanych przez J. S.. R. S. (1), I. S., R. S. (2), jako osoby spokrewnione z pokrzywdzoną opisywali przede wszystkim z własnej perspektywy styl życia oskarżonego i pokrzywdzonej. Z relacji pokrzywdzonej nie posiadali też zbyt wielu informacji, gdyż J. S., w obawie przed reakcją męża nie zwierzała się z problemów małżeńskich. W istocie największą wiedzę świadkowie ci mieli na temat zdarzeń z 17 – 19 lipca 2019 r.</p> <p>Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania M. G., właścicielki mieszkania w Z. przy ul. (...). Opisała ona zachowanie oskarżonego po swoim przybyciu do mieszkania, które na skutek urwania przez K. S. (2) kranu, uległo zalaniu. Opis podany przez świadka koresponduje z zeznaniami pokrzywdzonej J. S..</p>	
zeznania S. K. zeznania P. B.	Zeznania S. K. i P. B. – funkcjonariuszy Policji są wiarygodne. Z racji wykonywanych czynności służbowych opisali oni zachowanie K. S. (2) w czasie interwencji, a opis		

	ten w pełni koresponduje z relacją J. S..		
	opinia sądowo psychiatryczna, psychologiczna	Opinia sądowo psychiatryczna zasługuje na wiarę z tych samych powodów, o których była mowa wyżej. Wskazać jedynie należy, że wnikliwa diagnostyka przeprowadzona przez biegłych, przy zastosowaniu dużego wachlarza instrumentów, pozwoliła stwierdzić występowanie niekorzystnych warunków, w których kształtowała się osobowość oskarżonego, posiadającego inteligencję na poziomie powyżej przeciętnej. Dodatkowo również, szczegółowo opisany przez biegłych obraz uzależnienia oskarżonego (szczególnie k.712 – 715) wpisuje się w relację pokrzywdzonej J. S., odnośnie funkcjonowania K. S. (2) w małżeństwie.	
	wywiad środowiskowy i pozostałe dokumenty	Zarówno wyniki wywiadu środowiskowego jak i pozostałe dokumenty zasługują na wiarę. Zostały sporządzone przez kompetentne osoby, zgodnie z przepisami prawa.	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i></p>			

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>1.1.1</p> <p>1.2.1.</p>	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w którym negował zamiar zabójstwa I. S.. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym zeznaniami świadków, a w szczególności zeznaniami pokrzywdzonej I. S. oraz J. S..</p> <p>Sąd nie dał wiary także wyjaśnieniom oskarżonego, w części, w której zaprzeczył aby znęcał się nad swoją żoną. Także i w tej części wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne zeznaniami pokrzywdzonej J. S..</p> <p>Oskarżony próbował zaprezentować się jako osoba gorzej funkcjonująca niż ma to miejsce w rzeczywistości. Faktycznie jednak, będąc uzależnionym od alkoholu i leków i dysponując dużą wiedzą odnośnie skutków zażywania tego typu substancji przy inteligencji powyżej przeciętnej, był w stanie przewidzieć skutki własnego postępowania, jednak nie uwzględnił możliwych konsekwencji,</p>	

		mało tego - nie liczył się w ogóle z nimi.	
	Zeznania świadków A. D., J. F., T. B., K. K., K. M., Z. M.-go	Zeznania świadków są wiarygodne, jednakże nie mają znaczenia dla stwierdzenia odpowiedzialności karnej w odniesieniu do zarzucanych oskarżonemu czynów.	
opinia daktylosko-pijna, dokumentacja dot. leczenia R. S. (1) zaświadczenie lekarskie dot. obrażeń stwierdzonych u I. S.	Dokumenty te są wiarygodne, jednak nie mają znaczenia dla stwierdzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego. Zaświadczenie wydane przez lekarza sądowego w dniu 24 lipca 2019 r. po przeprowadzeniu wywiadu z I. S. oraz badaniu przedmiotowym (k. 50) jest dokumentem wiarygodnym, aczkolwiek nie zostało uwzględnione w ustalaniu faktów. Sąd nie neguje, że I. S. w dniu 24 lipca 2019 r. posiadała obrażenia ciała opisane w zaświadczeniu jednakże, w świetle opinii biegłego M. R. oraz dokumentacji medycznej (k. 12-16 i 30) nie można stwierdzić, żeby były one bezpośrednim skutkiem działania oskarżonego w dniu 19 lipca 2019 r.		
7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	III	K. S. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zachowanie oskarżonego w stosunku do pokrzywdzonej J. S. wyczerpało znamiona znęcenia się z art. 207 § 1 k.k. Znęcanie oznacza zadawanie cierpień, czynienie życia uciążliwym. Znęcanie fizyczne oznacza zadawanie cierpień fizycznych, takich jak np. bicie, popychanie, ciągnięcie za włosy. Znęcanie psychiczne to powodowanie dyskomfortu psychicznego u ofiary, wzbudzanie u niej poczucia zagrożenia, niepokoju, obawy o własny los i własne mienie, straszenie, grożenie, używanie inwektyw, uprzykrzanie jej życia, robienie jej na złość. Znęcaniem psychicznym będzie prowokowanie do kłótni, czynienie na złość, celowe wyprowadzanie z równowagi. Takie zachowania, jeśli przybierają intensywną postać, mogą stanowić formę dręczenia pokrzywdzonej, uprzykrzania jej życia, mogą więc wywierać</p>			

poważny wpływ na jej psychikę, powodując u niej poczucie beznadziejności. Nie można zasadnie twierdzić, że takie zachowania nie są wymierzone w pokrzywdzoną, stanowią jedynie uciążliwy sposób życia sprawcy, a skoro pokrzywdzona decyduje się na wspólne zamieszkiwanie z taką osobą, to niejako godzi się na takie warunki (vide wyrok SA w Katowicach z 25.10.2012 r., II AKa 394/12, OSA 2013/6, poz. 34-44). Pokrzywdzona może nie mieć wyboru i musi niekiedy mieszkać ze sprawcą, a czasami pozostawanie we wspólnym pożyciu, wynika z psychicznego uzależnienia od sprawcy.

K. S. (2) przede wszystkim realizował znamiona znęcania psychicznego. Wszczynanie awantur, izolowanie J. S. od innych osób, groźby zabójstwa rodziców w przypadku odejścia od niego, groźby pozbawienia życia J. S. stanowiły formę dręczenia pokrzywdzonej i wywierały negatywny wpływ na jej psychikę. Podduszanie ręką, a w dniu 17 lipca 2019 roku ukłucie igłą strzykawki w pośladek, a następnie rzucenie na łóżko i usiłowanie wbicia w klatkę piersiową igły strzykawki i wstrzyknięcia adrenaliny stanowiło przejawy

<p>znęcania fizycznego. Pokrzywdzona J. S. nie akceptowała takich zachowań swojego męża, jednakże aż do 17 lipca 2019 r. nie zdecydowała się z nim rozstać. W ocenie Sądu, pokrzywdzona jako dorosłe dziecko alkoholika, pozostawała w psychicznym uzależnieniu od K. S. (2), który tę sytuację wykorzystywał.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	I	K. S. (2)
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. Oskarżony próbując ugodzić pokrzywdzoną I. S. nożem dwustronnie ostrzonym o długości 9 centymetrów w klatkę piersiową, zmierzał bezpośrednio do zabójstwa swojej teściowej. Świadczy o tym przebieg zdarzenia. Początkowo oskarżony próbował ugodzić pokrzywdzoną w klatkę piersiową, znajdując się w okolicach progu drzwi wejściowych do mieszkania przy ul. (...) w Z., a gdy to się nie</p>			

udało i oboje znaleźli się na ziemi przed budynkiem w dalszym ciągu, przytrzymując pokrzywdzoną lewą ręką i nogami, próbował zadawać jej ciosy w kierunku klatki piersiowej oraz w kierunku szyi. Do dokonania jednak nie doszło na skutek obrony pokrzywdzonej oraz interwencji J. S.. Nie bez znaczenia w tym kontekście pozostawał również stan psychofizyczny oskarżonego. K. S. (2) pozostawał wówczas pod wpływem alkoholu i środków psychoaktywnych w postaci leków. Niemniej z opisu podjętych przez oskarżonego czynności wynika, że jego zachowanie w sposób bezpośredni zmierzało do dokonania zbrodni zabójstwa. Istotnie, gdyby pokrzywdzona zachowała się biernie, a pomocy nie udzieliła J. S. zachowanie oskarżonego z fazy usiłowania przeszłoby w fazę dokonania. Sąd przyjął, mając na względzie treść opinii biegłego M. R., że bezpośrednim skutkiem działania oskarżonego było obrażenie ciała w postaci rany ciętej ramienia lewego o długości 7 centymetrów z przecięciem omięsnej zewnętrznej mięśnia dwugłowego ramienia, wyczerpujące dyspozycję art. 157 § 1 k.k., to

jest stanowiące naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni.

Sąd nie miał wątpliwości, że z zamiarem bezpośrednim oskarżonego było spowodowanie śmierci I. S.. Jak słusznie przyjmuje się w orzecznictwie i doktrynie dla przyjęcia zamiaru sprawcy usiłowania zabójstwa istotne są przesłanki przedmiotowe, niezbędne jest także rozważenie przesłanek natury podmiotowej, jak i tła i powodów zajścia, pobudek działania sprawcy, stosunku do pokrzywdzonego, osobowości i charakteru sprawcy, jego dotychczasowego trybu życia, zachowania się przed i po popełnieniu czynu oraz innych okoliczności, z których niezbitie wynikałoby, że oskarżony chcąc spowodować uszkodzenie ciała, swą zgodą stanowiącą realny proces psychiczny, towarzyszący czynowi, obejmował tak wyjątkowo ciężki możliwy skutek jakim jest śmierć ofiary. Jak wynika z treści ujawnionego materiału dowodowego oskarżony groził J. S. pozbawieniem życia rodziców, w sytuacji, gdy zdecydowałyby się opuścić go. Skoro zatem J. S. podjęła decyzję o wyprowadzce oskarżony zmierzał do realizacji wypowiedzianych gróźb.

Opisany wyżej sposób zachowania oskarżonego, w szczególności używanie narzędzia w postaci noża dwustronnie ostrzonego o długości 9 centymetrów, operowanie nim w okolicach newralgicznych dla życia ludzkiego i to w sytuacji, gdy pokrzywdzona I. S. znajdowała się w pozycji leżącej, świadczy o zamiarze K. S. (2). Oskarżony świadomością swoją obejmował także spowodowanie obrażenia ciała, w postaci rany ciętej, o czym świadczy sposób użycia noża opisywany przez pokrzywdzoną.

Z opisu czynu przypisanego oskarżonemu Sąd wyeliminował obrażenia ciała w postaci płytkiej rany ciętej o długości 3 centymetry na piersi lewej, zasinienia prawego ramienia o wymiarach 3x3 centymetry, masywnych zasinień, krwiaków, ran tłuczonych i zadrapań na bocznej powierzchni lewego podudzia w okolicy stawu skokowego oraz na górnej powierzchni podudzia lewego, zasinień na powierzchni przyśrodkowej podudzia lewego, zasinień na obu kolanach, niewielkiego zasinienia wokół oczodołu lewego i wybroczyny krwawej na powiece górnej lewej. Opis powyższych obrażeń został ujęty w czynie zarzucanym oskarżonemu na

podstawie zaświadczenia lekarskiego wydanego w dniu 24 lipca 2019 r. po przeprowadzeniu wywiadu z I. S. oraz badaniu przedmiotowym (k. 50). Nie negując faktu posiadania przez I. S. w dniu 24 lipca 2019 r. przedmiotowych obrażeń, w świetle opinii biegłego M. R. oraz dokumentacji medycznej (k. 12-16 i 30) brak jest jednoznacznych przesłanek wskazujących na to, aby te właśnie (dość powierzchowne obrażenia) były bezpośrednim skutkiem działania oskarżonego w dniu 19 lipca 2019 r. Powyższe jednak nie zmienia postaci rzeczy, że zachowanie oskarżonego należy zakwalifikować kumulatywnie z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. O kwalifikacji czynów jako usiłowania zabójstwa decyduje bowiem przede wszystkim zamiar oskarżonego, a nie charakter spowodowanego obrażenia. Nawet wówczas, gdyby pokrzywdzona nie doznała żadnego obrażenia, czyny oskarżonego mogą być uznane za wyczerpujące znamiona usiłowania zabójstwa, jeżeli istnieją podstawy do przyjęcia, że śmierć człowieka jako skutek przestępczego działania była objęta zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym sprawcy. (vide wyrok Sądu

Apelacyjnego w
Warszawie z dnia 19 lutego
2014 r. II AKa 30/14).

Sąd nie uwzględnił
kwalifikacji
zapropionowanej w akcie
oskarżenia, wskazującej
na to, iż działanie
oskarżonego było
spowodowane motywacją
zasługującą na szczególne
potępienie, tj. zemstą
na żonie J. S.
za wyprowadzenie się
i powrót do domu
rodzinnego. Zdaniem
Sądu, działanie
oskarżonego było
impulsywne i
motywowane obrazem
spowodowanym zażyciem
środków przeciwbólowych
w połączeniu z alkoholem.

Przypomnieć należy, że
użyte przez ustawodawcę
w art. 148 § 2 pkt
3 k.k. sformułowanie
**„motywacja
zasługująca na
szczególne potępienie”**
oznacza motywację w
rozumieniu powszechnym
jaskrawo naganną,
wywołującą w
społeczeństwie silne
reakcje repulsywne –
oburzenie, potępienie,
gniew. Motywy
powodujące sprawcę są
tu tego rodzaju, że
zasługują na wyjątkowe
napiętnowanie (vide:
wyrok SA w Lublinie
z 27.04.1999 r., II
AKa 12/99, OSP
2000/9, poz. 127).
Zazwyczaj przez motyw
rozumie się jakikolwiek

czynnik wewnętrzny, który pobudza jednostkę do działania w określonym kierunku. Istnieją różne motywy, np. ekonomiczny, erotyczny, zazdrości, nienawiści. O żadnym z nich nie można jednoznacznie powiedzieć, że zasługuje na szczególne potępienie (vide: Pławski, Przepięstwa, s. 137–145). Znamię **„motywacja zasługująca na szczególne potępienie”** ma charakter czysto ocenny, odnoszący się bardzo silnie do **ocen moralnych** „Szczególne potępienie” motywacji sprawcy może mieć miejsce wtedy, gdy motywy sprawcy w sposób rażący odbiegały od przyjętych wzorców postępowania, z uwzględnieniem już tego, że każde zabójstwo jest takim naruszeniem wzorca postępowania. **Musi więc wystąpić jeszcze jakiś dodatkowy element w motywacji sprawcy, który decyduje dokonania zabójstwa czyni szczególnie naganną** (vide: wyrok SA w Krakowie z 16.01.2002 r., II AKa 308/01, KZS 2002/2, poz. 32). W ocenie Sądu w działaniu oskarżonego tego dodatkowego elementu stwierdzić nie można.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. S. (2)	I II	I II	Wymierzając oskarżonemu karę za ten czyn Sąd miał na uwadze:

- wysoki stopień winy, wyrażający się w postaci zamiaru bezpośredniego,

- stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się w rodzaju i charakterze naruszonego dobra prawnego jakim jest życie i zdrowie ludzkie; rodzaju i rozmiarze obrażeń doznanych przez pokrzywdzoną.

- lekceważący stosunek do norm prawnych i społecznych, wyrażający się w braku szacunku do życia i zdrowia ludzkiego.

Na korzyść oskarżonego przemawia tylko to, że przestępstwo zakończyło się w formie usiłowania. Pomimo identycznego zagrożenia karą za dokonanie i usiłowanie szkodliwość społeczna czynu jest zazwyczaj niższa przy usiłowaniu z uwagi np. na brak skutku, a w efekcie kara wymierzona za usiłowanie powinna być w zasadzie łagodniejsza niż za dokonanie przestępstwa. Nie deprecjonując negatywnych następstw czynu, stwierdzić należy, że rodzaj i rozmiar obrażenia doznanego przez pokrzywdzoną, w ocenie Sądu jest także okolicznością, która pozwala wymierzyć oskarżonemu karę w dolnym progu ustawowego zagrożenia.

Zdaniem Sądu tak wymierzona kara spełni swoje cele wychowawcze i prewencyjne, skłoni oskarżonego do internalizacji norm prawnych i społecznych.

Wymierzając oskarżonemu karę za ten czyn Sąd miał na uwadze okoliczności obciążające, a więc działanie z winy umyślnej, w stosunkowo długim czasie. Na korzyść oskarżonego przemawia to, że mimo zadawania pokrzywdzonej przede wszystkim cierpień psychicznych, jego postępowanie nie miało charakteru wyjątkowo drastycznego. Stosowanie przemocy fizycznej nie było głównym sposobem znęcania się nad żoną. Także i w tym przypadku, nie deprecjonując negatywnych następstw czynu dla pokrzywdzonej, stwierdzić należy, że rodzaj przestępnego działania oskarżonego, jest okolicznością, która pozwala wymierzyć mu karę zbliżoną do dolnego progu ustawowego zagrożenia.

Zdaniem Sądu tak wymierzona kara spełni swoje cele wychowawcze i prewencyjne, skłoni oskarżonego do internalizacji norm prawnych i społecznych.

	<i>IV</i>	<i>IV</i>	Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności Sąd miał na względzie fakt, iż pomiędzy czynami przypisanymi oskarżonemu istnieje bliski związek czasowy. Są to czyny godzące w różne dobra prawne, a nadto skierowane przeciwko różnym osobom pokrzywdzonym. Uwzględniając także cele kary, Sąd zastosował przy wymiarze kary łącznej zasadę asperacji.
7.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. S. (2)	<i>II</i>	<i>I</i>	Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. – to jest noża.
V	<i>IV</i>	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył K. S. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 lipca 2019 r. godz. 18:00 do dnia 20 lipca 2019 r. godz. 1:20 i od dnia 26 lipca 2019	

		r. godz.14:00 do dnia 21 grudnia 2020 r.;	
VI	I i II	Na mocy art. 230 § 2 k.p.k. Sąd nakazał zwrócić dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 505 – 506 akt sprawy pod poz. 1, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 16 – K. S. (2), pod poz. 5 – I. S., zaś opisany pod poz. 17 nakazuje pozostawić w aktach sprawy – jako przedmioty zbędne dla postępowania.	
7.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
W tym miejscu należy się odnieść do dwóch kwestii podnoszonych w wystąpieniach końcowych. Obrońca oskarżonego twierdził, że postępowanie przygotowawcze, a za nim sądowe dotknięte było istotnymi brakami. Wskazywał przede wszystkim na potrzebę pozyskania różnorodnych			

opinii. **Sąd wyraził już swoje stanowisko, w toku przewodu sądowego rozpoznając wnioski obrońcy,** jednakże pragnie podsumować, skoro było to treścią wystąpienia końcowego. Otóż w żadnej sprawie karnej nie przeprowadza się wszystkich czynności procesowych, których przeprowadzenie jest teoretycznie i praktycznie możliwe, zaś bada się to, co – wedle rozsądnej i logicznej oceny, bazującej na wcześniej przeprowadzonych czynnościach – może mieć realne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Drugą kwestią jest żądanie prokuratora wymierzenia oskarżonemu kary dożywotniego pozbawienia wolności, przy przyjęciu kwalifikacji prawnej z aktu oskarżenia w odniesieniu do pierwszego zarzucanego oskarżonemu czynu.

Wprowadzie o wymiarze kary za to przestępstwo Sąd wypowiedział się wyżej, jednak w tym miejscu stwierdza, że kara dożywotniego pozbawienia wolności de facto jest karą wyjątkową, realizującą w istocie jedynie rolę odwetową i eliminacyjną, to jest zabezpieczającą społeczeństwo przed powrotem na wolność osób niejako "na stałe"

zagrożających najpoważniejszym dobrom chronionym prawem (w praktyce życie i zdrowie). Ta wyjątkowa kara może być stosowana "jedynie w najpoważniejszych wypadkach, gdy nie istnieją już żadne szanse na resocjalizację sprawcy". (tak np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 września 2018 r. II AKa 175/18). Tymczasem w świetle opinii sądowniczo - psychiatryczno - psychologicznej, a także pozostałych danych osobiście poznawczych, oskarżony nie należy do sprawców, którzy nie poddadzą się resocjalizacji i zasługują jedynie na eliminację ze społeczeństwa. Pomimo tego, że jego czyn godził w życie ludzkie ta wyjątkowa kara byłaby rażąco niewspółmierna.

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

VII

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego K. S. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 11.427,39 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych, biorąc pod uwagę treść wyroku jak również sytuację majątkową oskarżonego, uwzględniając fakt, iż

	oskarżony jest człowiekiem młodym i ma możliwości zarobkowe, jak również majątkowe do uiszczenia ww. kwot.
7.Podpis	